

Arrest

nr. 94 522 van 2 januari 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 2 oktober 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing tot weigering tot inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst van 18 september 2012.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 november 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 december 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. OGUMULA, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 28 augustus 2012 dient verzoeker een asielaanvraag in.

1.2. Op 18 september 2012 wordt de beslissing van weigering van inoverwegingname van verzoekers asielaanvraag genomen. Dit is de bestreden beslissing, die als volgt is gemotiveerd:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma geboren te Pec (Kosovo). U hebt uw vader nooit gekend maar uw grootmoeder vertelde u dat hij van Roma afkomst was. Uw moeder is van Servische afkomst U beweerde te beschikken over de Kosovaarse nationaliteit. Uit uw verklaringen en de door u neergelegde documenten blijkt dat u de Servische nationaliteit bezit. U vervulde uw legerdienst in 1999. Tijdens de Navo-bombardementen vluchtte uw gezin naar Montenegro. Na uw legerdienst in 2000 vervoegde u hen. U woonde van 2000 tot uw vertrek naar België in het vluchtelingenkamp Konik I. U keerde eenmaal

terug naar Pec. Een Albanees woonde in uw huis en bedreigde u. U kon vluchten en de KFOR (Kosovo Force) bracht u terug naar de grens van Montenegro. U registreerde zich na de oorlog niet als inwoner in Kosovo. In 2007 leerde u uw partner S.S. {...} (O.V. xxxxxxx) kennen in Servië. Jullie verkochten in Servië goederen op de markt, maar jullie betaalden niet voor een standplaats. Jongeren stalen jullie goederen. De politie liet jullie niet met rust en zei dat jullie niet mochten verkopen. In Montenegro werden jullie en andere vluchtelingen lastig gevallen door jongeren. Eind 2010/begin 2011 werden jullie en andere personen in het kamp aangevallen door een onbekende, gemaskerde groep personen. U bent meteen samen met uw dochter S. {...} gevlucht. Toen u terugging naar uw woonplaats, was uw partner verdwenen. U zocht tevergeefs naar partner in Servië. U ging terug naar Podgorica. Daar kwam u via een vriend te weten dat uw partner zich in België bevond. U liet uw dochter achter in Podgorica bij uw moeder en vertrok op 24 augustus 2012 naar België, waar u vervolgens op 28 augustus 2012 asiel aanvraag. U beschikt over uw Servische identiteitskaart afgeleverd op 28 juni 2011, uw militair boekje d.d. 20 oktober 1998 en een beschadigde ontheemdenkaart afgeleverd in Montenegro.

B. Motivering

Artikel 57/6/1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen bevoegd is om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke 1 omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 26 mei 2012 werd Servië vastgesteld als veilig land van herkomst. Bovenstaande brengt met zich mee dat een asielaanvraag enkel in overweging wordt genomen indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonbaar dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. U heeft dit evenwel niet gedaan. U verklaarde dat u niet kunt terugkeren naar Servië omdat jullie op de markt werden lastiggevallen door jongeren die jullie spullen stalen en de politie die zei dat jullie niet mochten verkopen. Dit is echter een probleem van louter gemeenschappelijke (strafrechtelijke) aard. Uit uw verklaringen blijkt immers dat jullie niet betaalden voor een standplaats op de markt en dus illegaal jullie goederen verkochten (CGVS, pp. 8-9). Daarnaast blijkt uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal dat er in Servië geen systematische op Roma betrekking hebbende mensenrechtenschendingen gepleegd door de Servische autoriteiten plaatsvinden. De Servische autoriteiten en de Servische politie garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de Roma, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Uit dezelfde informatie blijkt dat er weliswaar binnen de Servische politie nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Servische politie beter functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale maatstaven. Dat de politie beter functioneert, is onder meer het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2005, die grote organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. De Servische overheid wordt ook bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Serbia". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, de public relations en communicatie. Door het geheel van deze vermelde maatregelen kon de Servische politie betere resultaten – onder meer in de strijd tegen de georganiseerde misdaad – voorleggen. Indien men evenwel meent onrechtmatig behandeld te zijn/worden door de Servische politie en meent dat rechten geschonden zijn/worden, bestaan in Servië meerdere mechanismen - die ook toegankelijk zijn voor Roma - om politieel wangedrag van politieagenten – dat niet zonder meer wordt gedoogd – aan te klagen bij hogere autoriteiten. De Servische overheid onderneemt immers stappen om geweld en discriminatie tegen minderheden te voorkomen. Dit blijkt onder andere uit de oprichting van een intern controleorgaan binnen de politiediensten, dat klachten behandelt die met het optreden van de politie te maken hebben. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Servië opererende autoriteiten aan alle Servische onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Uw verklaring dat een terugkeer naar

Servië voor u niet mogelijk is omdat u er geen woning hebt en er niet geboren bent (CGVS, p 9), is daarenboven een probleem van louter socio-economische aard. Dergelijke problemen houden op zich geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. In dit verband dient gewezen te worden op de actuele situatie van de Roma in Servië. Roma in Servië hebben inderdaad vaak te kampen hebben met problemen en achterstelling op het vlak van onder meer onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting, wat zich onder meer uit in slechte levensomstandigheden en armoede. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene economische malaise in Servië, culturele tradities waardoor Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald, ... spelen evenzeer een rol). Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat de Servische overheid zich niet inlaat met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en dat haar beleid gericht is op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is in Servië het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. De Servische overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige (anti-discriminatie)wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,.... van de Roma. Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Servische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Servië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Servische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet. De informatie waarop deze beslissing gebaseerd is werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd. De door u neergelegde documenten wijzigen bovenstaande vaststellingen niet. Ze bevestigen uitsluitend uw identiteitsgegevens, uw legerdienst en het feit dat u destijds als ontheemde in Montenegro verbleef, hetgeen niet wordt betwist. Tot slot dient opgemerkt te worden dat tav uw partner S. S. (O.V. xxxxxxx) eveneens een weigeringsbeslissing werd genomen.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet beslis ik uw asielaanvraag niet in overweging te nemen ”

2. Over de rechtspleging

2.1. Artikel 39/81, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), schrijft voor dat de verwerende partij binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier indient waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

De verwerende partij werd op 6 november 2012 in kennis gesteld van het verzoekschrift en werd verzocht om het administratief dossier en een nota in te dienen.

Er werd geen nota ingediend. Het administratief dossier werd tijdig ingediend op 13 november 2012.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/6/1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van artikel 1.2. van de Vluchtelingenconventie. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker geeft vooreerst een theoretische beschouwing over het begrip 'vrees' en het begrip 'vervolgung' en stelt dat hij wel degelijk voldoet aan de voorwaarden van de vluchtelingenconventie en dat uit het dossier onomstotelijk blijkt dat hij in zijn land van herkomst vervolgd wordt en dat zijn leven daar onmogelijk wordt gemaakt.

Verzoeker stelt dat de materiële motiveringsplicht geschonden werd doordat de verwerende partij zich beperkt tot een zeer lichtzinnige motivering. De commissaris-generaal weigert de asielaanvraag van verzoeker in overweging te nemen alleen omdat verzoeker van een veilig land afkomstig zou zijn. Hij stelt dat de verwerende partij heeft nagelaten om in concreto na te gaan of hij effectief bescherming in Servië heeft gekregen. Verzoeker citeert vervolgens de overweging van de bestreden beslissing over Servië als veilig land en meent dat hij aangetoond heeft dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft en dat er een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat.

3.2. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

3.3. Daargelaten de vraag of de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet en van artikel 1.2. van de Vluchtelingenconventie rechtstreeks kan worden aangevoerd, omdat de bestreden beslissing een beslissing tot niet inoverwegingname van de asielaanvraag betreft op basis van artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet, blijkt uit de bespreking die volgt dat de commissaris-generaal in redelijkheid tot het besluit is gekomen dat de asielaanvraag van verzoeker niet in overweging kan worden genomen.

3.4. De bestreden beslissing is genomen op basis van artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet. Dit artikel luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen is bevoegd om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;*
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;*
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;*
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.*

De beoordeling of een land een veilig land van herkomst is dient te steunen op een reeks informatiebronnen waaronder in het bijzonder informatie uit andere lidstaten van de Europese Unie, de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen, de Raad van Europa en andere relevante internationale organisaties.

Op gezamenlijk voorstel van de minister en de minister van Buitenlandse Zaken en nadat de minister het advies van de Commissaris-generaal voor Vluchtelingen en de Staatlozen heeft ingewonnen, bepaalt de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, ten minste eenmaal per jaar de lijst van veilige landen van herkomst. Deze lijst wordt meegedeeld aan de Europese Commissie.

De in het eerste lid bedoelde beslissing wordt met redenen omkleed met vermelding van de omstandigheden van de zaak en moet getroffen worden binnen een termijn van vijftien werkdagen.”

De wetgever heeft in deze specifieke procedure voorzien met name, de niet in overwegingname van de asielaanvraag met betrekking tot asielzoekers afkomstig uit landen die zijn aangemerkt als veilig land van herkomst en waarbij uit de verklaringen niet duidelijk blijkt dat er redenen zijn om in aanmerking te komen voor het vluchtelingenstatuut of het subsidiaire beschermingsstatuut. Met het koninklijk besluit van 26 mei 2012 tot uitvoering van artikel 57/6/1, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst, B.S. 1 juni 2012 (hierna: KB van 26 mei 2012) is een lijst van veilige landen van herkomst vastgelegd.

Artikel 1 van het koninklijk besluit van 26 mei 2012 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, vierde lid, van de vreemdelingenwet, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst, luidt als volgt:

“De volgende landen worden aangewezen als veilig land van herkomst in de zin van artikel 57/6/1, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen:

- Albanië*
- Bosnië-Herzegovina*
- India*
- Kosovo*
- FYROM*
- Montenegro*
- Servië”*

In het verslag aan de koning bij het koninklijk besluit van 26 mei 2012, wordt onder meer verwezen naar het advies dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verstrekt heeft aangaande de landen die op de lijst van veilige landen kunnen worden opgenomen.

Voor wat betreft Servië, kan het volgende gelezen worden: *“Voor wat betreft Servië, besluit de Commissaris-generaal als volgt: Gelet op voorgaande vaststellingen betreffende de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in het democratische stelsel, de politieke omstandigheden in Servië, de mate waarin vervolging of mishandeling in Servië voorkomen en de mate waarin er tegen eventuele vervolging of mishandeling bescherming geboden wordt, en rekening houdende met de criteria die werden vastgelegd in artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet komt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen tot het advies dat er in Servië algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie en dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Dit sluit niet uit dat er uitzonderlijk voor een aantal bijzondere situaties een nood aan internationale bescherming kan aanwezig zijn. Het kan onder meer gaan om vormen van ernstige discriminatie die als vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of als ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet kunnen beschouwd worden, zonder dat de nodige bescherming kan geboden worden.”*

In casu kan verzoekende partij niet betwisten dat Servië, waarvan zij verklaart dat het haar land van herkomst is, als veilig land wordt beschouwd.

In de aanhef van het verslag aan de koning bij voormeld koninklijk besluit van 26 mei 2012 kan het volgende gelezen worden:

“Een individueel en effectief onderzoek blijft noodzakelijk, maar het vermoeden geldt dat er in hoofde van de asielzoeker geen vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aanwezig is, gezien zijn afkomst uit een veilig land van herkomst”.

In fine van het verslag aan de koning bij voormeld koninklijk besluit van 26 mei 2012 kan het volgende gelezen worden:

“Niettegenstaande ook uit het advies van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen blijkt dat er enige kanttekeningen zouden kunnen worden geplaatst bij bepaalde situaties in bepaalde landen, vormt deze vaststelling geen bezwaar om deze landen op de lijst te plaatsen, rekening houdende met alle relevante feiten en omstandigheden. Deze afweging gebeurde op zeer voorzichtige wijze. Bovendien wordt de asielzoeker afkomstig van deze veilige landen steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Het loutere feit dat een asielzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zal in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens asielaanvraag niet in overweging wordt genomen. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de asielzoeker geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn asielaanvraag niet in overweging worden genomen”.

3.5. Artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet belet verzoekende partij dus niet om aan te tonen dat er, wat haar betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, BS 4 oktober 1953 (hierna: het vluchtelingenverdrag), zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op een uitgebreide gemotiveerde wijze tot de conclusie komt dat uit de verklaringen van verzoekende partij niet duidelijk blijkt dat wat haar betreft aangaande Servië, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

In de motivering van de bestreden beslissing wordt gesteld dat de asielaanvraag van verzoekende partij niet in overweging wordt genomen omdat verzoekende partij afkomstig is uit een veilig land van herkomst en dat haar asielaanvraag enkel in overweging kan worden genomen indien zij duidelijk aantoonde dat er wat haar betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat, wat verzoekende partij in casu niet doet.

In de bestreden beslissing wordt er verwezen naar informatie die zich in het administratief dossier bevindt en waaruit blijkt dat in Servië tal van maatregelen werden genomen om bescherming te bieden aan etnische minderheden, dat in 2005 een politiewet werd geïmplementeerd om de werking van de politie te optimaliseren en dat zij hiervoor bijgestaan wordt door een OSCE-missie. Ook blijkt dat er meerdere mechanismen zijn om politieel wangedrag van politieagenten aan te klagen bij hogere autoriteiten en dat de Servische overheid stappen onderneemt om geweld en discriminatie tegen minderheden te voorkomen. Daarnaast stelt de verwerende partij dat de problemen die verzoeker aanhaalt van loutere gemeenrechtelijke (strafrechtelijke) en socio-economische aard zijn, en dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Servische context in het algemeen niet kunnen beschouwd worden als vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie.

3.6. Waar verzoeker stelt dat de verwerende partij heeft nagelaten *in concreto* na te gaan of hij effectief bescherming in Servië heeft gekregen, wijst de Raad er opnieuw op dat verzoeker afkomstig is van een veilig land in de zin van artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet en dat er bijgevolg een vermoeden geldt dat er in hoofde van de asielzoeker geen vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aanwezig is. Het is aan verzoeker om met duidelijke en substantiële redenen aan te tonen dat ondanks zijn afkomst uit een veilig land, zijn land van herkomst in specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd. Bovendien blijkt uit de bestreden beslissing dat de verwerende partij zich gebaseerd heeft op uitgebreide objectieve informatie ter beoordeling van de specifieke situatie van verzoeker als Roma, zodat verzoeker niet dienstig kan staande houden dat niet onderzocht werd of hij in Servië bescherming kan krijgen. Uit het geheel van de informatie waarop de commissaris-generaal zich

baseert blijkt dat er in Servië een kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig is en dat de rechten van minderheden ook gerespecteerd worden.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij zich met haar betoog beperkt tot het benadrukken en herhalen van haar verklaringen, en nalaat met concrete gegevens aan te tonen dat de concrete informatie waarop de verwerende partij zich heeft gebaseerd incorrect zou zijn of dat de verwerende partij op basis van haar verklaringen tot een onredelijk besluit zou zijn gekomen. Zij maakt hiermee niet aannemelijk dat de verwerende partij op een kennelijk onredelijke wijze tot de conclusie gekomen is dat uit haar verklaringen niet duidelijk blijkt dat wat haar betreft aangaande Servië, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Waar verzoeker nog summier verwijst naar Kosovo wijst de Raad erop dat uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat verzoeker de Servische nationaliteit heeft, zodat zijn betoog aangaande Kosovo niet dienstig is en de commissaris-generaal terecht de aangehaalde problematiek door verzoeker naar Servië toe beoordeeld heeft.

3.7. In wat als een derde middel kan beschouwd worden, voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker herhaalt dat de verwerende partij lichtzinnig heeft gemotiveerd en dat de verwerende partij heeft nagelaten om onderzoek te doen of er een schending kan zijn van artikel 48/4, § 2 b van de vreemdelingenwet.

3.8. De Raad wijst er opnieuw op dat de bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet omwille van verzoekers herkomst uit een veilig land. Dienaangaande verwijst de Raad naar de bespreking van de vorige middelen. Zoals hierboven werd uiteengezet heeft verzoeker niet aannemelijk gemaakt dat de verwerende partij op een kennelijke onredelijke wijze heeft geconcludeerd dat verzoeker niet duidelijk heeft aangetoond dat ondanks zijn afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd.

3.9. De middelen kunnen niet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee januari tweeduizend en dertien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. S. TRICOT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. TRICOT

S. DE MUYLDER